

Günah Prensi

Nicole Jordan

Çeviri
Nil Bosna

 epsilon®

*Sevgileri sayesinde hikâye anlatmaya devam ettiğim,
o güzel okuyucularına...
Ayrıca, Beau Monde'un o güzel hanımefendilerine de teşekkür
ediyorum, özellikle Regency bilgeliğinin kaynağı olan Nancy
Mayer'e.*

Önsöz

Kent, İngiltere, Ağustos 1807

Gül kokusunun hâkim olduğu, yaz mevsiminde bir öğleden sonrasıydı, ama Julienne Laurent heyecanla sevgilisinin gelmesini beklerken bu güzel kokunun pek de farkına varamıyordu. Sevgilisi niye bu kadar gecikmişti acaba?

Julienne zaman geçtikçe gerginleşiyor, kır evinin zeminini adımlarken her geçen dakikayla endişesi artıyordu. Dare, bugün büyükbabasına nişanlarını haber vermeye niyetlenmişti. Julienne yaşlı soylunun şiddetle itiraz ettiğinden korkuyordu.

Sonunda nal seslerini duyunca, Julienne dışarı bakmak için açık duran pencereye gitti. Âşıkların kaçamak yaptıkları minicik kır evi bir vişne bahçesinde bulunuyordu, yoldan görülemeyecek şekilde gizliydi. Julienne, görkemli atı ve şık binicisini gizlice gözlerken, bir an için endişelerini unutmıştı.

Dare. Julienne onu görünce kalbi çarpmış, kasıkları beklentiyle kenetlenmişti. Dare'in neredeyse onun içinde hareket ettiğini hissedebiliyordu.

Julienne kızarak utanç verici açlığını bastırmaya çalıştı. Dare konu olduğu zaman mantıksızlaşıyordu. Masumiyetini onun uzmanca baştan çıkarmasına utanılacak bir sabırsızlıkla teslim etmişti. Ama hangi fani kadın ona karşı koyabilirdi ki?

Julienne, Dare'in kıvrak bir şekilde atından yere atmasını ve fazla büyüyerek, orman gibi olmuş gül bahçesinden kararlı bir şekilde uzun adımlarla geçişini izledi. Dare, Julienne'in tüm kadınlık içgüdülerini uyandıran gösterişli bir zarafet ve sert bir erkeksilikle hareket ediyor, yakışıklılığıyla onun nefesini kesiyordu. İnce, aristokrat yüz hatları ve güneş ışığında sapsarı, altın gibi parlayan açık renk saçlarıyla, insanı daha ilk bakışta etkileyen, doğuştan bir fiziksel güzelliğe sahipti.

Fakat Julienne'in kalbini tuzağa düşüren onun çarpıcı görüntüsünden veya soylu unvanından çok, tuhaf cazibesi ve keskin kıvrak zekâsı olmuştu. Dare'in çekiciliği heyecan vericiydi. Dare'i tehlikeli bir şekilde heyecan verici yapan bir vahşilik, bir tahmin edilemezlik vardı. Hatta ikinci ismi Adair'in kısaltılmış hali olan ismi Dare* bile, onun mükemmelliğine uygundu. Arkadaşları tarafından böyle çağrılırdı, çünkü neredeyse her meydan okumaya kafa tutmak istiyordu.

Kendisi de buna dahildi. Sonu gelmez ısrarlarla Julienne'i de baştan çıkarmayı başarmıştı.

Julienne, tüm tereddüt ve korkularına rağmen, kalbini tehlikeye atmış ve bir zamanlar direneceğine yemin ettiği şeytani bir hovardanın kollarında aşkı bulmuştu.

Kapı kolu çevrilerek kapı açıldı, Clune Kontu Jeremy

---

*Dare: İng. Cesaret.

Adair North orada durmuş, canlı yeşil gözleriyle sabırsızlıkla küçük kır evini araştırıyordu. Bakışları dikkatle Julianne'in üzerine sabitlendiğinde, zümrüt yeşilinin derinliklerindeki ateşli parıltıyı yanlış anlamak mümkün değildi.

Dare, Julianne'i kadife gibi okşayan alçak sesiyle "Beni özledin mi?" diye sordu.

"Hem de nasıl."

"Güzel."

Dare, üç adımda odayı geçerek Julianne'in yanına geldi. Julianne, Dare'in için için yanan gerginliğini ancak o zaman fark edebildi. Gözlerindeki öfke ateşini görebiliyor, dokunuşundan hissedebiliyordu.

"Dare, ne oldu..." diye söze başladı, fakat Dare onun lafını kesti.

"Konuşmak istemiyorum."

Julianne bir anda kendini Dare'in kollarının arasında sınımsız sarmalanmış olarak buldu. Dare'in elleri Julianne'in saçlarının arasında dolaşırken adam tutkuyla onu öpüyordu.

Dare'in şiddeti Julianne'i hazırlıksız yakalamıştı. Normalde Dare oldukça şefkatli bir âşıktı, Julianne'e el üstünde tutulduğunu ve taparcasına sevildiğini hissettirirdi. Ancak şimdiki sabırsız açlığı Julianne'de buna denk bir tepkiyi harekete geçirmişti. Bir anda sersemleyen Julianne sorularını unutarak Dare'in ateşli kucaklamalarına teslim oldu.

Birkaç dakika sonra yakan Dare'in öpücüğü sona ermiş, dikkati Julianne'in vücuduna kaymıştı. Onun müslin korseye hapsolmuş göğüslerini kolaylıkla kurtardı. Julianne'in

sırtını kapıya yaslariken sıcak ağzıyla göğüs uçlarını güçlü bir şekilde emmeye başlamıştı.

Julienne vücudunu kaplayan nefis duygularla soluğunu tuttu. Dare başka hiçbir başlangıca gerek duymaksızın, Julienne'in eteklerini çekerek araştıran parmaklarını onun kasıklarına doğru itti. Genç kadın şimdiden ıslanmıştı.

Julienne, Dare'in onaylayan iniltisini, sonra da haşın fısıltısını duydu: "Tanrım, seni öyle çok istiyorum ki."

Sanki ona sahip olmazsa ölecekmiş gibi aniden pantolonunu indirdi. Julienne'in içine sert ve derin bir şekilde girdi. Julienne'in vücudu bunun etkisiyle titredi. Dare hiçbir zaman böyle ilkel bir aceleyle davranmamıştı, ama Julienne yine de itiraz etmedi. Bunun yerine Dare kendisini doldururken, Julienne inanılmaz bir doyumla inliyordu, dayanılamayacak kadar heyecanlanmıştı.

Dare, Julienne'i kapıya yaslayarak saf, zaptedilemez bir birleşme arzusuyla şiddetle içine girip çıkmaya başladı. Dare'in cinsel açlığı neredeyse çılgınca, tutkusu güçlüydü. Arzusunun şiddetini, ihtiyacının gücünü yatıştırmak için Julienne vücudunu onun vücuduna dolamıştı, fakat bir süre sonra o da arzunun yoğunluğuna, yakıcı ateşe yakalandı. Dare'e sarılmıştı, nefes nefeseydi, onu vücudunun daha da derinliklerine almak için gerilirken kıvranıyor, kalçaları kasılıyordu.

Dare'in boşalması hızlı olmuştu. Aynı çılgınca patlama kendisini de kasıp kavurmadan önce Julien, Dare'in vücudundan hızla geçen titremeleri hissetti. Julienne kendisini ona bırakarak boyun eğerken boşuk bir çığlık atmıştı.

"Sevgilim benim," dedi nefes nefese Dare. "Seni incittim mi?"

Julienne, kadınsı dokularının sancılı itirazlarını göz ardı ederek “Hayır,” diye yalan söyledi. Bu nefis, vahşice sevişmenin ardından tatminin keyfini çıkarıyordu.

Ancak, Dare sonunda geri çekilmişti. Julienne’i kucağına alıp kaldırarak yumuşak ve yatmaya istekli bir şekilde bitişik odaya taşıdı, her zamanki özenli dikkatiyle soydu.

Kendisi de çıplak kalınca, yanına uzanarak Julienne’e degecek şekilde yaklaştıktan sonra gözlerini kapadı.

Bir süre sesizlik hüküm sürdü.

Julienne, Dare’in bu karanlık ruh halini neyin ateşlediğini öğrenmek için yanıp tutuşuyor, fakat büyükbabasıyla konuşup konuşmadığını sormaya korkuyordu. Ancak sonunda artık belirsizliğe daha fazla dayanamaz hale gelmişti.

“Ne dedi?”

Dare’in sessizliği devam edince, Julienne’in kalbi sıkıştı. Wolverton Markisi tek erkek torununun ve varisinin şeceresi kendisinininki kadar seçkin olsa bile, bir Fransız göçmeniyle evlenmesini istemeyecekti. Julienne dört yaşından bu yana İngiltere’de yaşamış olmasına rağmen, çoğu kişi tarafından hâlâ yabancı olarak kabul ediliyordu.

Julienne, Dare’in yüzünü inceleyebilmek için dirseğinin üzerinde doğruldu. Dare’in kaşlarını çatmasıyla gözlerinin arasındaki beliren kırıksıklık, sözlerin anlatabileceğinden çok daha fazla şey söylüyordu. “Büyükbaban beni gelinin olarak kabul etmeyi reddetti, öyle mi?”

“Bu konuda söz hakkı yok,” diye cevap verdi Dare ciddiyetle.

Julienne göğsündeki boşluğa karşın metin olmaya çalıştı. Soyluydu, Fransa’daki Terör Rejimi sırasında giyotinle

idam edilen rahmetli Folmont Kontu'nun kızıydı. Bir şapka dükkanı vardı ve ticaretin üzerine yapışan kokusu yapabileceği her türlü asalet talebini lekeliyordu. Yine de kaybolmuş doğum hakkı için hiç şimdiki kadar üzülmemişti.

Julienne “Evliliğimizi onaylamayacak,” dedi kederli bir sesle.

Dare çenesini sıkımişti. “Büyükbabamın istekleri bana hiçbir şey ifade etmiyor.” Uzanarak nazikçe Julienne’in yüzünü kavradı, yakıcı yeşil gözleriyle onun yüzünü araştırıyordu. “Seninle birlikte kaçmak istiyorum, Julienne.”

Julienne “Kaçmak mı?” diye tekrarladı tereddütle.

“Evet, kaçalım. Anvil üzerinden geçerek. Gretna’ya... Orası İskoç sınırına üç günden uzaklıkta. Gelecek hafta evlenmiş olabiliriz.”

“Dare...”

“Beni seviyorsan gelirsin. Beni seviyor musun, kıymetli Mücevher’im?”

Julienne, Dare’i öyle çok seviyordu ki, canı acıyordu neredeyse. Ama Dare ve gerçekte tek ailesi olan büyükbabası arasına girmek düşüncesi onu üzüyordu. “Elbette seni seviyorum. Kalbim senin. Fakat kaçmak... Bu geri alınmayacak bir adım. Büyükbaban böyle bir aceleciliğe daha da kızacaktır, öyle değil mi?”

“Sanırım öyle,” diye cevap verdi Dare belli belirsiz.

“Belki de evlenmemiz fikrine daha fazla alışması için izin versek daha iyi olur.”

Dare’in keyifsiz kahkahası bu önerinin ne kadar olanaksız olduğunu anlatıyordu, fakat sonra başını salladı. “Lanet olası büyükbabam için endişelenmeye son ver.”

“Beni endişelendiren büyükbaban değil,” dedi Julienne,

sözlerini dikkatle seçerek. “Sensin Dare. Eğer kaçmak için acele edersek, bir gün bundan pişman olabilirsin. Hatta beni hor görerek nefret edebilirsin.”

Dare bakışlarını Julienne’in gözlerine dikmişti. “Bu asla olamaz.” Julienne’le birlikte yuvarlanarak, onun çıplak bedenini kendi bedeninin altına çiviledi “Ben ne istediğimi biliyorum, Julienne. Karım olmanı istiyorum. Sonsuza dek. Hiçbir şey sana hissettiklerimi değiştiremez.”

Dare’in tutkulu sözlerine rağmen, her yerini kaplayan ani soğuk Julienne’i titretecek kadar güçlüydü. Mutluluklarının devam etmeyeceği korkusunu üzerinden atamıyordu.

Yine de gözlerini kapayarak kendisini onun kucaklamasına teslim etti, tüm kalbiyle Dare’in ateşli yeminini bozması için hiçbir sebep olmamasını umuyordu.